

ZPRAVODAJ HALENKOVSKÝ

číslo 2/2017

www.halenkov.cz

Starosta občanům ● ZŠ/MŠ ● Charita ● Osobnost obce ● Myslivci ● Hasiči ● Fotbal

Foto: Antonín Mareček

V prvních dvou dnech června zorganizoval Ochoťnický soubor Halenkov v rámci Slavností malý divadelně filmový festival.

DIVaFILM zahájili ve čtvrtek večer představením Teta z Bruselu členové karlovského souboru KOS. Páteční dopoledne patřilo dětem. Ve školce jim Divadlo plyšového medvídka zahrálo Pohádky z ledničky. Ve stejném čase na návsi na pódiu bavili studenti olomouckého gymnázia svými Čertovskými hrátkami žáky ZŠ. Páteční večer byl filmový. Vajanovo letní kino dávalo valašský film Děda. První ročník festivalu oslovil bezmála 500 lidí, proto z něj chceme udělat tradici.

...a ještě jedna zpráva

Vajanovo letní kino chystá na léto dvě další projekce. Sledujte Facebook Obec Halenkov.

Starosta občanům

Vážení spoluobčané,

v posledním čísle zpravodaje jsem Vás v krátkosti seznámil s programem plánovaného zastupitelstva obce a mimo jiné pozval na Halenkovské slavnosti.

Zastupitelstvo obce se uskutečnilo 22. května.

Výsledkem jednání bylo schválení hospodaření obce za rok 2016 včetně závěrečného účtu a účetní závěrky. Bylo přijato usnesení, kterým jsme prodloužili termín realizace zbylé části posádky (nyní již je hotovo – včetně zasetí trávy), schválili jsme zadání veřejných zakázek na dodávky a služby týkající se „Modernizace odborných učeben ZŠ, vybavení knihovny a společenského sálu v ZŠ Halenkov“.

Dále bylo zamítnuto vyhlášení záměru odprodeje pozemků (převážně komunikací) dle žádosti Opatství Staré Brno Řádu sv. Augustina. Byla schválena Obecně závazná vyhláška č. 2/2017, kterou byla konkrétními daty a místy stanovena kratší doba nočního klidu.

Zastupitelé jsem informoval, že projekt výstavby chodníku Pod Černé byl dokončen a bude podán s žádostí o územní rozhodnutí pro provedení stavby.

Bylo toho docíleno po několika jednáních a úpravách projektu na základě požadavků dotčených stran, především pak Správy silnic a Správy železniční a dopravní cesty. Samotná výstavba chodníku je však nejdříve možná (díky termínům řízení) v příštím roce.

Všechna rozhodnutí a celý zápis z jednání zastupitelstva je přístupný na webových stránkách obce v sekci „Obecní úřad – Usnesení z veřejných zasedání“.

Mám radost, že nám to v obci žije a v jarních měsících bylo uskutečněno několik společenských a sportovních akcí. Vyvrcholením pak byly úspěšné Halenkovské slavnosti.

Chtěl bych poděkovat všem, kteří se na organizaci akcí podíleli a byly to téměř všechny spolky a organizace v obci. Vydařil se i malý divadelní festival a výstava obrazů.

Potvrdilo se, že naše obec potřebuje výstavní sál i spolkové centrum, které umožní ještě vyšší zapojení občanů do zájmové činnosti, setkávání a prezentaci Halenkov a Valašska. Obřadní síň není k tomu vhodná a je dobře, že projekt výstavního sálu a spolkového centra včetně sociálního zázemí pro pořádání akcí včetně církevních bude letos dokončena. Toto centrum bude umístěno místo bývalých stavebnin vedle obecního úřadu.

Chtěl bych i touto cestou poblahopřát našim fotbalistům k postupu do I.B třídy a poděkovat všem, kteří se o to zasloužili.

Na zasedání rady mimo jiné bylo rozhodnuto o zhotoviteli projektové dokumentace pro ÚŘ na akci „Sběrný dvůr Halenkov“ a to firmu IPR spol. s r.o. Vsetín.

Vybudování sběrného dvora v prostorách bývalého armádního velkoskladu pohonných hmot se stává prioritou pro řešení nakládání s odpady.

Rada rovněž navrhla OZ schválit příspěvek Římskokatolické farnosti Halenkov včetně možnosti vykonání některých prací na opravě kostela.

Rada obce na svém zasedání dne 8.6.2017 se usnesla vydat nařízení, kterým se stanovuje zákaz podomního a pochyzkového prodeje v obci Halenkov.

Přes uvedenou skutečnost záleží především na nás občanech, abychom nenaletěli na některé plané sliby prodejců a vůbec takové jednání nepřipustili.

Ještě jedna informace a prosba o trpělivost k Vám. Vztahuje se k opravám našich dvou lávek přes řeku Bečvu, která spočívá především ve výměně dřevěných desek za pororosty. O přesné době opravy a omezení průchodnosti přes lávky budete včas informováni.

Vážení spoluobčané,

Tolik jen v krátkosti z činnosti zastupitelstva a rady obce.

Přeji Vám všem pevné zdraví a krásně a spokojeně prožít léta.

Váš starosta

I. Halenkovský frzegul...

... neboli valašská konzumní olympiáda ve třech disciplínách: frgál, zelí, guláš měla svou úspěšnou premiéru v neděli 30. dubna 2017 na Halenkově.

Do Frzegulu, jehož organizátory byli OÚ Halenkov a Charita Nový Hrozenkov, se přihlásilo celkem 7 gulášových týmů, 11 soutěžních frgálů a 12 soutěžních zelí.

A kdo v jednotlivých kategoriích vyhrál? Podle porotců uvařili nejlepší guláš DDD – Dobří důchodci z Dinotic, nejlepší zelí měl SDH Halenkov a nejlepší frgál upekla paní Ludmila Koňářková.

„Jsme spokojeni. Musíme být. Akce se skutečně vydařila. Bylo to takové pohlázení na duši,“ pochvaloval si starosta Halenkov Jiří Lušovský.

Výtěžek z prodeje soutěžních pochutin byl hned před zraků všech diváků spočítán – činil krásných 20 206,- Kč. Tato částka byla následně rovným dílem rozdělena mezi dva místní handicapované chlapce a Charitu Nový Hrozenkov.

V pátek 12. května, za účasti starosty Halenkov Jiřího Lušovského a ředitelky Charity Nový Hrozenkov Danuše Martínkové, byly částky dvakrát 6 800,- Kč předány oběma

chlapcům. Zbylých 6 606,- Kč půjde ve prospěch Víceúčelového charitního domu v Halenkově.

Hlavní myšlenka duchovního otce Frzegulu M. Moravčíka: „Společně se pobavit, něco pojíst a hlavně pomoci,“ byla skutečně bezzbytku naplněna.

RENATA HOLČÁKOVÁ

Zazvonil zvonec a školky pro školní rok 2016/17 je konec

Před pár měsíci jste se seznámili, co nás ještě čeká a na mě příjemná povinnost informovat Vás, jak to všechno proběhlo a co si se sebou budou děti odnášet do dalších let.

V únoru byl uspořádán „Rej masek“. Všechny děti měly možnost ocenit nápaditost a jedinečnost každé masky. V jednotlivých třídách byly uspořádány soutěže, plnění úkolů, chytání bublinek a nemohla chybět hudba ve stylu disco, kde děti předvedly úžasné pohybové kreace.

V březnu poprvé děti vynášely Morenu, kterou si společně vyrobily z dřevěných tyček, slámy, staré košile a skořápek z vajíček. Vynesly ji k řece a svrhly do vody.

Pravidelně každým rokem ve spolupráci se ZŠ pod vedením pí. učitelky Koňařkové přichystanou akci „Čarodějnice“. Letos jsme si museli vystačit sami. Děti přišly ráno už v převlecích čarodějů a čarodějnic a zábava mohla začít. Vařily se kouzelné lektvary z bylinek, závodilo se na koštětech, poznávaly se neznámé předměty hmatem, čichem, sluchem i očima. Nechyběly ani hry na dané téma.

V dubnu dne 21.4.17 jsme oslavili Den Země, i když za okny lilo jako z konve. Tento den jsme se hlouběji dotkli některých závažných ekologických problémů, jako jsou odpady, ochrana životního prostředí a vztah člověka k přírodě. Cílem bylo aktivním a tvořivým způsobem získat poznatky o přírodě. Děti se učily třídit odpad, společně jsme vytvářeli představu o tom, jakou planetu bychom chtěli mít a jaká by se nám určitě nelíbila. Děti byly vedeny k poznání, že i malý človíček dokáže pro svou Zemi mnohé udělat.

Ve spolupráci s rodiči jsme naplánovali Velikonoční tvoření a podle pozorování rodičů a dětí mohu s klidným svědomím konstatovat, že se akce vydařila, mnohým se to tak zalíbilo, že se jim nechtělo ani odejít. Všechno začíná a taky končí. Nám učitelkám stačilo poděkování za příjemně strávený den a spokojenost dětí i rodičů, která se zračila v úsměvu na tvářích.

Dny 3.5. a 4.5.17 se nesly v duchu zápisu nových dětí. O předškolní vzdělávání mělo zájem 36 zákonných zástupců, volných míst pro přijetí dětí k PV bylo 23. Věřím, že v dalším školním roce budu psát méně Rozhodnutí o nepřijetí, jelikož se mají uvolnit prostory k předškolnímu vzdělávání dětí, kde se v současné době nachází místní knihovna.

Každá maminka slaví druhou neděli v měsíci květnu svůj svátek - Den matek. Poprvé v historii naší MŠ jsme upustili od tradičního vystoupení v Lidovém domě a pozvali jsme maminky na malou oslavu do MŠ. Naším přáním bylo, aby děti mohly strávit nějaký čas s maminkou a mít ji jen pro sebe. Po ukončení hlavního programu následovalo příjemné posezení u kávy se zákuskem a dezertem, které si pro nás přichystala pí. E. Kouřilová. Podle prázdných talířků a misek si jistě dovedete představit, jak lahodné to bylo. Ještě jednou touto cestou velké díky. Kromě hezkých zážitků si maminky odnášely dárečky, které si společně s dětmi vyrobili.

I letos jsme s dětmi přivítali naše nejmenší dětičky mezi občanky Halenkova. Za rok se obec Halenkov rozrostla o 36 občanků. Pan starosta rodičům a jejich dětem v první řadě popřál zdraví, šťastnou rodinu a plnění přání do budoucna. Recitátorka pí. učitelka Iva Zapalačová ze ZŠ, při recitaci básní, svým hlasem způsobila jemné chvění po celém těle a zamlžený pohled babiček a dědečků. Úsměv se vrátil v okamžiku, kdy děti z MŠ, za vedení pí. učitelky Olgy Krejčí vystoupily s valašským kulturním pásmem. Svým podpisem

stvrdili rodiče svou přítomnost, od pana starosty si převzali kytičku, pamětní list a knížku, která děti bude provázet celým dětstvím.

I naše škola končí pro naše předškoláky, kteří se s ní rozloučili 2.6.2017 na školní zahradě. Paní ředitelka všechny přítomné slavnostně přivítala a prvním dárkem bylo překvapení v podobě divadelního představení oblíbeného divadélka z Valašského Meziříčí. Následovalo „pasování“ předškoláků na školáky, byla jim předána šerpa a malý dárek na rozloučenou.

Slavnosti tentokrát připadly na 3.6.17, kde děti z Broučků, Sluníček a Rybiček rozproudily krev veřejnosti svým vystoupením, které se neslo v duchu španělské, cantry a hudby z pohádkového světa.

Snad největším prožitkem byl mateřinkový výlet do Dimoparku ve Vyškově. Cestu děti zvládly bravurně, zpěvem a různými hry nám utekla rychlostí blesku. Nejdříve jsme navštívili malou ZOO a potom nás vláček přivezl do Dinoparku. Přála bych Vám vidět tak nadšené a šťastné děti při prohlídce dinosaurů. Výskot, poskakování, tulení a promlouvání k velikánům, kteří žili před 65 milióny lety. Dalším úžasným zážitkem bylo shlédnutí krátkého filmu o dinosaurech s 3D brýlemi. Děti se jen nerady loučily s dinosaury, ale návrat domů byl přece jen silnější.

Pro nové předškoláky byl na přání rodičů uspořádán 21.6.17 Den otevřených dveří. Děti si mohly společně s rodiči prohlédnout prostory ve třídách, pohrát si s hračkami, sledovat děti při činnostech s paní učitelkou. Rodičům bylo umožněno v tento den přiblížit svým dětem dění v MŠ a ujistit je, že MŠ dětem poskytuje nejen zábavu, ale i rozvíjení vědomostí a nemusí se ničeho bát. Čekalo nás velké zklamání, když jsme na závěr dne zhodnotili návštěvnost a zájem rodičů. Vyšlo nám číslo 5.

Dny 22.6. a 23.6.17 se stanou zkouškou pro nejstarší děti. Přespi v MŠ, stanou se z nich dobrodruzi, po setmění na ně čeká stezka odvahy, hledání pokladu, hodování u švédských stolů a požívání pizze. Jak to dopadne? To se dozvíme až z vyprávění a kresbiček dětí.

Na závěr bych chtěla poděkovat svým kolegyním a personálu za dobře odvedenou práci, všem rodičům za sponzorské dary, které jsou vždy vítány a široké veřejnosti Halenkova přeji krásné slunečné letní dny, plné odpočinku a nabírání nových sil.

Ivana Bátlová,
ředitelka MŠ

Ze základní školy Červen milujeme a nenávidíme zároveň

Pro vysvětlení našeho titulku je potřeba dodat, že červen je krásný letní měsíc, užíváme si slunečných dnů, vyučování může probíhat pod otevřeným nebem, jezdíme na nejružnější výlety a hlavně po něm následuje červenec, což je začátek letních prázdnin a „nicnedělání“. Než se k červnu „prokousíme“ a dojde k překonání oněch posledních třiceti dnů školního roku, většina z nás zatíná zuby.

Vedle každoročního shonu způsobeného třídními schůzkami, čtvrtletním zkoušením, opakováním, projekty, prací s pomůckami, učebnicemi, školením pedagogů, přípravou vystoupení na Halenkovské slavnosti nebo úklidem tříd a okolí školy na prázdniny nám obvykle nějaká akce přibude nebo si něco vymyslíme sami.

Poslední tříměsíční období bylo skutečně vydařené a pestré. Byla zde z důvodu počasí přesunuta řada soutěží z různých oblastí. Z důvodu legislativní změny zde byl přesunut také zápis do první třídy, kterého se zúčastnilo 37 dětí. V září tak můžeme očekávat dvě první třídy s 30 žáky, protože jeden přestupuje na jinou školu a zbylých 6 podalo žádost o odklad školní docházky. Jelikož z naší školy letos odchází 30 žáků devátého ročníku, jsme rádi, že se celkový počet u nás ve škole výrazně nezmění.

Náročná akce, která nás hodně zaměstnala, měla název „UKLIÐME HALENKOV“. Dlouho nás testovalo počasí, a když nám nakonec dovolilo vyrazit do terénu, vysoká tráva a horko komplikovaly a ztěžovaly průběh až do finále.

Více než týden jsme se potili při sběru papíru. Letošní ročník měl nová pravidla v odměňování. Finančně byly ohodnoceny tři nejlepší třídy sběračů (1. místo IV. třída, 2. místo II. třída a 3. místo V. B). Kromě toho jsme chtěli ocenit také nejlepší jednotlivce v každé třídě. Tři nejlepší za třídu dostali sladké ceny. Za zmínku stojí výkon žákyně Nely Martiškové z 2. třídy za 1 215 kg nebo žáka Martina Hladkého z 6. třídy za 746 kg.

Co nás ale letos zaměstnávalo, a ještě zaměstná, jsou probíhající přípravy oslav 50. výročí otevření naší školy a s tím související téma školství v Halenkově jako takového. Již nyní probíhají práce na osnovách akcí jednotýdenních oslav, které plánujeme

na přelomu října a listopadu roku 2017. Jako lákadlo Vám prozradíme jednu z nich, a tou je natočené video-prohlídka školy. Plánujeme celou řadu jiných aktivit a budeme rádi, když se

v době oslav do školy zastavíte. Pozvánky budou rozesílány včas.

S přáním slunného a příjemně prožitého léta Vás zdraví

Jana Podešvová a Soňa Růžičková

Kterak lesní víly otevíraly studánku.

„U stříbrné studánky, rozpletu si copánky,
A pak jako lesní víla, nakloním se, abych pila.
Doušek vody průzračné, ze studánky zázračné“

To je jedna z básniček, kterou jsme letos otevírali studánku. Slavnostnímu rituálu předcházelo zdobení víl, které nic nenechaly náhodě a vytvořily si květinové věnečky, bohaté kytice a mnohé si ozdobily i náušnice. U studánky jsme si společně zatancovali, zazpívali a kluci pak do džbánu nabírali vodu, aby se lesní víly v krásných šatech mohly umýt. Krásný starý zvyk, který nám připomíná důležitost vody a její vzácnost a umožňuje nám projevit vodě úctu.

Pak se lesní víly i skřítkové hbitě svlékli a šli se brouzdat do blízkého potoka a někteří se bosky vydali k zázemí. Odpoledne slavnostní hostina, obložené chlebíčky a cesta chladivým lesem na vlak.

Děkuji Linda Hrnčířiková

Lesní příměstský tábor

Letní dobrodružství s vílami a skřítky

KDE?

HALENKOV

Pro děti od 2,5 - 10 let

Na děti čeká :

- lesní král s pokladem
- rej víl a skřítků
- koupání v potoce
- výlet a vaření na ohni
- vodní bitvy a lesní hry
- napínavá cesta za hledáním 5 klíčů

KDY?

24. - 28. červenec

Cena: 1 450 Kč

Více na webovkách:
www.lesnikluborisek.cz

OSOBNOST HALENKOVA

P. Jaroslav KUCHAR, farář, děkan, čestný kanovník, čestný občan Halenkova in memoriam od roku 2007.

Pan kanovník, P. Jaroslav KUCHAR, pobýval na Halenkově 47 let a nezapomenutelným způsobem se zapsal do paměti většiny občanů Halenkova.

Ohlédněme se společně s pietou a úctou za vším, co se k jeho životu vázalo, a oživme vše, co se stalo pro nás ve farnosti nezapomenutelným.

Narodil se 21. května 1907 v obci Loučka u Litovle, která patří k farnosti Cholina. Pocházel, jak sám uváděl, z nemajetné rodiny a na rozhodnutí stát se knězem měla rozhodující vliv jeho maminka. Vystudoval církevní gymnázium a po maturitě se nechal zapsat ke studiu bohosloví na teologické fakultě univerzity v Olomouci. Na kněze byl vysvěcen 13. března 1932, primiční mši svatou sloužil v Cholíně 27. března 1932 a vzápětí nato byl ustanoven kooperátorem v Šumvaldě u Uničova.

Ale už 1. listopadu 1932 byl přeložen do Ostravy – Přívozu, kde byl jmenován opět kooperátorem a zakrátko administrátorem v tamním kostele.

Po šestiletém působení v Ostravě si v červnu roku 1938 podal žádost o přidělení neobsazené fary v Halenkově. Konzistoř jeho žádosti vyhověla a faru mu přidělila. Nastoupit měl začátkem září.

S nedočkavostí a pln očekávání přijel na Halenkov už druhého, i když měl být instalován až 5. září.

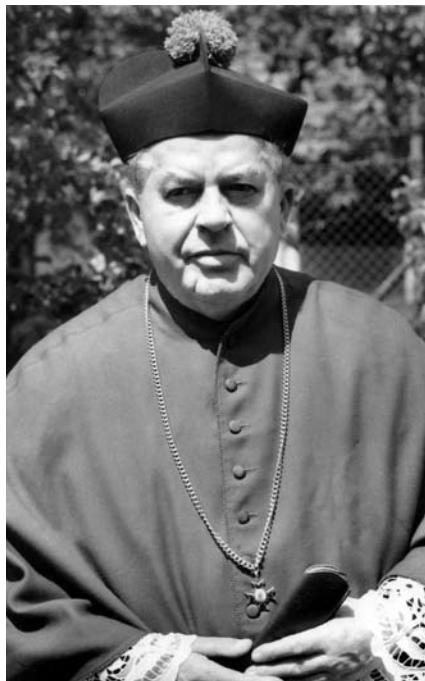
Už předem si byl vědom toho, že na Valašsko přichází mezi chudý lid, do skromných poměrů. Na to byl připraven a na takové poměry, jak sám říkal, byl už od svého dětství zvyklý. Vadilo mu pouze, když přišel, že dosavadní administrátor – Hlučičák – tu pilně němčil s německým panstvem. Sám byl velkým vlastencem, takové chování mu bylo cizí.

Za tři týdny po jeho nástupu na faru přišla mobilizace, na to odstoupení Sudet, obsazení zbytku Česko-Slovenska a Protektorát. Jako dobrý vlastenec nesl tento úděl velmi těžce. Při kázání, kde tuto osudovou tragédií připomněl, všichni lidé v kostele plakali a on sám také.

Když ve svých 31-letých letech přišel na halenkovskou faru, nalézaly se církevní budovy i bohoslužebná roucha v dezolátním stavu (na první pouť si je musel dokonce vypůjčit na Hrozenkově

a na Hovězí.) Na kostele byla opadaná omítka a farní budova byla na celém přízemí prolezlá dřevokaznou houbou. Zcela nedostatečné bylo i vybavení farní kanceláře. K tomu zdědil po předchozím faráři dluh 72 tisíc Kč, což byla na tehdejší dobu značná suma.

Mladý farář se však těžkostí nezalekl a směle se pustil do práce na zvelebování kostela.

Jeho schopností a výsledků si brzy všimla i konzistoř. Už v roce 1941 se stal auditorem a 30. prosince 1944 ho jmenoval arcibiskup dr. Prečan víceděkanem. V době pro církev tak těžké, v polovině června 1952 ho olomoucký arcibiskup dr. Josef Matocha jmenoval děkanem vsetínského děkanátu.

Od 12. ledna 1963 byl obnoveně jmenován děkanem nově upraveného (rozšířeného) vsetínského děkanství. Jak tomu bylo už několikrát v minulosti zvykem, řídil děkanát z halenkovské fary.

Vzápětí, 20. prosince 1963, byl jmenován arcibiskupským radou olomoucké arcidiecéze a v roce 1967 mu byl udělen církevní řád „Laudem publicum“. Při příležitosti jeho sedmdesátin byl v roce 1977 jmenován též čestným kanovníkem kroměřížské kapituly.

Na halenkovské fáře působil nejdéle ze všech farářů – od počátku září 1938 do konce června 1983 – tedy plných 45 let, funkci děkana zastával 26 let.

Do důchodu, na zasloužilý odpočinek, odešel 1. srpna 1983 a ubytoval se v družstevním bytě, který si nechal postavit na Kuželkách. Zde také v jubilejním roce 1100 let od smrti sv. Metoděje, dne 7. července 1985 zemřel. Byl pochován mezi svými, na halenkovském hřbitově, v kněžské hrobce.

Při budování kostela se svým dílem přiřadil k předchozím zvelebovatelům halenkovského kostela, faráři Tomáši Surmovi, který nechal v roce 1848 postavit věž, přistavit zákristii, opravit střechu a pořídit nové oltáře, faráři Františku Procházkovi, který pořídil varhany, nechal postavit kůr a namalovat dva nádherné nástropní obrazy, a také děkanu Ludvíku Koncerovi, který nechal zabudovat nová okna, kostelní podlahu, lavice a zpovědnice.

P. Jaroslav Kuchar byl však bezesporu nejpilnějším ze všech farářů, kteří na Halenkově pobývali, protože za svého 45letého působení na halenkovské fáře jako správce, farář a děkan, realizoval spolu s věřícími bezpočet akcí. Jsou podrobně popsány v brožurě Římskokatolická farnost Halenkov, vydané v roce 2004.

Nemůžeme je ale zcela pominout a musíme se zmínit alespoň o těch nejrozsáhlejších:

Plastická křížová cesta byla pořízena v průběhu roku 1943. V těžkých válečných letech 1944/45, bylo z umělého mramoru zhotoveno pozadí pro hlavní oltář a dva boční oltáře. K nim byly vytvořeny také sochy sv. Ludmily, sv. Václava a sv. Josefa, které jsou na různých místech kostela dodnes. Z bývalé komory v předsíni kostela byla vybudována kaple Sedmibolestné Panny Marie a Božího hrobu s Pietou. V této krušné době byla postavena nová kamenná opěrná hřbitovní zeď. Brzy po válce, v roce 1947, byl kostel nově vymalován a částečně byly pozlaceny oltáře. V dalším roce bylo před oltářem instalováno nové dubové vyřezávané zábradlí, zakoupeny dva sedmiramenné svícny, u bočních dveří zabudovány rámy z umělého mramoru a postaveno nové kamenné schodiště před kostelem. O rok později hřbitovní zídka a plot. Vnitřek kostela byl vyzdoben červeným kameninovým soklem.

V poválečných letech (1949-1950) byl akademickým malířem Josefem Obšilem z Ostravy namalován nový oltářní obraz Povýšení sv. Kříže a kůrová balustráda s obrazem sv. Cecílie a zpívajících andělů.

Na věž byl osazen nový zvon, sv. Josef, který měl už elektrický pohon s automatickým časovým zapínáním. Kolem kostela a fary byla postavena nákladná kamenná podezdívka s pilíři a drátěným plotem, který pokračoval kolem celého hřbitova.

V období let 1951-1955 byl do varhan zabudován elektrický ventilátor a odstraněna tak namáhavá ruční obsluha měchů. Obnoven byl betlém a namalovány byly též nové obrazy svatých se společným rámem a zakoupeny 4 reflektory k oltářům. Dveře kostela byly osazeny novými veřejemi z dubového dřeva. V roce 1956 byla rozšířena a nadstavěna i zákristie, aby sem mohly být ukládány liturgické pomůcky a nepoužívaný inventář.

Malovaná okna v presbytáři s obrazy sv. Petra a Pavla, Cyrila a Metoděje a sv. Rodiny, jakož i okno nad hlavním vchodem a barevné motivy v oknech chrámové lodi byly zhotoveny v roce 1958.

Věžní hodiny s elektrickým osvětlením byly instalovány v roce 1959. O tři roky později byl kostel opraven i zvenčí. Stará omítka byla otlučena a kostel nově omítnut. Pořízeny byly současně i nové střešní žlaby a svody. Nová fasáda dala výrazně vyniknout celému vnějšmu vzhledu kostela.

Na počátku šedesátých let byl kostel odvodněn ze zadní strany i od silnice, věž a střecha pod ní a presbytář byly pokryty plechem. V roce 1965 byl v kostele přebudován rozvod elektřiny a do zdi kostela byla nainstalována akumulární kamna k jeho vytápění. Dva roky na to byl interiér kostela nově vymalován, byl také proveden nátěr střechy kostela i věže.

K dosavadním dvěma zvonům, sv. Cyrila z roku 1933 a sv. Josefu z roku 1950, přibýly v roce 1967 další dva – Panna Maria o hmotnosti 360 kg a Božské Srdce Páně o hmotnosti 205 kg.

V sedmdesátých letech byly do vysokého lesku přebroušeny a nově pozlaceny mramorové oltáře, v kostele pořízen rozhlas, umístěna nově osvětlovací tělesa, akumulární kamna, konzervace a čištění řezb, čalounění lavic a také vzduchová izolace kostela ze

strany od hřbitova. U boční zdi presbytáře byla umístěna Pieta s křížem a dvěma anděly. V roce 1975 bylo v presbytáři postaveno dubové pódium, na něm oltář „tváří k lidu“ a dva ambony (podstavce). Jeden pro čtení epistol, druhý pro kněze. V dalším roce byla položena nová podlaha na kůru, provedeno dřevěné obložení stěn u zpovědnic a zhotoveny nové dubové točité schody na kůr i do věže. O rok později byl kostel nově vymalován a obnoven nátěr plechových částí krytiny věže i kostela. V letech 1979-80 byla pořízena gotická paramenta, která odpovídala novým liturgickým předpisům. V letech 1981-82 bylo obstaráno dubové, lipové, modřínové a smrkové řezivo na rekonstrukci varhan. Na opravu bylo uloženo v hotovosti také 120 000,- Kč, které byly vybrány ve sbírkách.

Vše, co bylo v předchozích odstavcích vyjmenováno, bylo pro kostel vykonáno jeho zásluhou.

Všichni farníci, do jejichž srdcí se svým skromným lidským chováním vůči nim hluboce zapsal, jsou mu za to vděční. Na jeho neúnavnou budovatelskou práci, vykonávanou mnohdy za velice ztížených podmínek, snad nelze nikdy zapomenout.

Pan kanovník Kuchař, jako farář a děkan měl v době působení na halenkovské fáře vliv i na praktickou přípravu nově vysvěcených kněží, kteří se jako kaplani připravovali na další kněžskou dráhu. Byli to P. Antonín Duda, P. Jaroslav Janík, P. Ferdinand Otevřel, P. František Hučín, P. František Wariš, P. Josef Poles, P. Alois Mikuláščík, P. Stanislav Valoczek, P. Emil Bílek, P. Josef Freml a dosud žijící na Svatém Hostýně P. František Měsíc. Všichni na pobyt na halenkovské fáře rádi vzpomínali.

Nesmíme také zapomenout na skutečnost, že za svého působení na Halenkově pan kanovník svým osobním vlivem se přičinil o to, že z jeho farnosti nastoupili po válce do církevních gymnázií tři mladí muži, kteří hodlali po maturitě studovat dále na teologických fakultách a stát se kněžími.

Tento úmysl se však nepodařilo už zcela naplnit, protože v roce 1950 byla církevní gymnázia direktivně zrušena a jejich žáci museli přejít na gymnázia státní. Pouze jednomu z nich, Františku Kopeckému, se nakonec po mnoha potížích podařilo dostudovat v Turíně

a Římě, stát se knězem a dosáhnout v církvi význačného postavení. Byl vysvěcen na kněze v Římě 21. 12. 1968. Svou primiční mši svatou však mohl sloužit v rodné farnosti až v čase svobody, 18. 5. 1991.

Dosud žije v Benediktbeuernu v Německu.

V roce 1967 se na litoměřickou teologickou fakultu zapsal absolvent meziříčské stavební průmyslovky Jaroslav Marek, halenkovský rodák, který pak dostudoval v Olomouci a na kněze byl vysvěcen 24. 6. 1972. Žije jako kněz – duchodce v Kunčicích pod Ondřejníkem.

Nesmíme opomenout ani skutečnosti, že za zdejšího působení pana kanovníka vstoupilo z jeho farnosti do ženských řádů 8 mladých žen. Byly to Marie Tydlačková, Marie Maňáková, Ludmila Hudcová, Anna Šuláková, Veronika Helisová, Růžena Šuláková, Anastázie Helisová, Emílie Tlašková a Anežka Šuláková.

Svaté misie byly za působení P. Kuchaře vykonány v halenkovské farnosti redemptoristy několikrát. A svátost biřmování byla udělena za dobu jeho kněžské služby v Halenkově 2.919 biřmovancům. V roce 1942 celkem 773, biřmoval biskup ThDr. Stanislav Zela, v roce 1947 353, biřmoval biskup Msgre Dr. Stanislav Zela, v roce 1968 1.388, biřmoval kapitulní vikář Josef Glogar a v roce 1977 405, biřmoval biskupský apoštolský administrátor, Mons. Josef Vrána.

Na teritoriu halenkovské farnosti je také deset kapliček. Na postavení tří z nich se nepřímo podílel i P. Jaroslav Kuchař. Byly to kapličky v Hlubokém a další v údolí Černé – u Mazáčů a potají v Černém – u Čotků. Všechny tři byly P. Jaroslavem Kuchařem vysvěceny.

Do roku 1956 byl také správcem hřbitova. V padesátých letech nechal děkan Kuchař přebudovat celý hřbitov. Dětská část hřbitova byla zrušena, lokalizace starých úzkých, mnohdy chaoticky vykopaných hrobů byla změněna a hrobní místa rozšířena. To samozřejmě muselo být spojeno s vybudováním nových hlavních asfaltových cest i bočních chodníků, se zrušením staré márníce, postavením nových záchodů a vodovodu. Hřbitov byl při této renovaci opět značně rozšířen a nově oplocen.

P. Jaroslav Kuchař se v roce 1946 osobně zasloužil o rozšíření pomníku padlých obětí válek, který je součástí

hřbitova. Jsou na něm uvedena jména padlých a nezvěstných z první světové války z Halenkova i z přifařených obcí Hovězí (dnes Huslenek) a Nového Hrozenkova. Na bočních náhrobcích jsou uvedena jména padlých slovenských vojáků z druhé světové války, kteří zahynuli při osvobozování Halenkova a jsou zde také pochováni, a také jména ostatních, kteří ve válce zahynuli jinde. Na pravé straně pomníku jsou uvedena jména obětí národní a rasové perzekuce.

Nesmíme zapomenout ani na skutečnost, že pan farář Kuchař byl od svého příchodu do Halenkova aktivním členem tělovýchovné jednoty Orel. Podílel se organizačně na splácení hypotéky, kterou byl zatížen orelský Lidový dům.

Zúčastňoval se pravidelně orelských cvičení i veřejných vystoupení. Zejména se však podílel na režírování orelských divadelních představení, která byla zejména po druhé světové válce uskutečňována v sále Lidového domu.

Vzpomínáme-li na našeho pana faráře, musíme si připomenout i jeho skromnost, pevné morální postoje a vlastenecké chování. Velmi těžce nesl, že musel v roce 1942 odevzdat všechny zvony pro válečné účely. Dalo mu mnoho úsilí, aby kostelu nebyl ponechán jen umíráček, ale podařilo se mu dosáhnout toho, že nebyl z věže sňat větší zvon, sv. Cyril, z roku 1933.

V poválečných dnech se postaral o důstojný pohřeb všech slovenských vojáků, kteří při osvobozování na území halenkovské farnosti padli. A z tohoto poválečného období si jej pamětníci uchovali jako člověka plného radosti, že jeho farnost nebyla válečnými boji nijak poškozena a bez úhony zůstal i kostel.

Na co však rozhodně nesmíme zapomenout při vzpomínání na kanovníka P. Jaroslava Kuchaře? Nelze si nepřipomenout jeho čestný postoj a odvážné chování v červnu 1949 při organizování Katolické akce, jejímž cílem mělo být odloučení české katolické církve od Říma.

Prostřednictvím této Katolické akce měl být prosazen vliv „pokrokových“ kněží Plojharova typu a vytvořena jakási národní církev, která by byla plně pod kontrolou a vlivem KSČ. Za této situace se sešla biskupská konference, na níž byl vydán pastýřský list „Hlas čs. Biskupů věřícím v hodině velké zkoušky.“ Biskupové v něm podrobně vy-

světlovali příčiny rozporů mezi státem a církví.

OAV NF čtení tohoto pastýřského listu v kostelích pod hrozbou zatčení farářů zakázal a policista vyžadoval jeho vydání. To však halenkovský farář odmítl s poznámkou: „A vy jste snad pastýř?“, načež se před dalšími nevítanými návštěvami ukryl i s kaplanem do kapličky v Hlubokém.

A tak byl v halenkovském kostele tento pastýřský list přečten kaplanem P. Františkem Warišem na obou mších v plném znění.

P. Kuchař, rovněž při mši před oltářem, s monstrancí v rukou, odvážně prohlásil: „*V novinách se objevila zpráva, že jsem podepsal prohlášení Katolické církve. Přisahám při této svátosti, že jsem žádnou takovou dohodu nepodepsal.*“

Ač si byl vědom nebezpečí, které mu hrozilo, a na které byl den předem příslušníkem SNB upozorněn, zachoval se velmi statečně. (V děkanství vsetínském byl tento pastýřský list čten pouze na Halenkově a ve Velkých Karlovicích.)

Jelikož hrozilo skutečné nebezpečí jeho zatčení, které se obvykle odehrávalo v noci, spávalo jistý čas na faře několik občanů, kteří byli odhodláni svého faráře bránit. Muselo to mít nakonec určitý význam, protože i přes porušení zákona i jeho přísahu před oltářem, nebylo proti němu zakročeno.

Dokonce mu bylo dovoleno, aby od roku 1952 zastával funkci děkana. Svědčí to o jeho autoritě, které se těšil, a kterou respektovaly i tehdejší mocenské orgány.

Ve svých postojích byl vždy zásadový a neoblomný. I v době pozdější, která náboženskému životu nijak nepřála, z nich nikdy neustoupil. Na státní svátky byla vždy vyvěšena vlajka československá, ale také vatikánská.

Řídil se zásadou, „co je císařovo, císaři, co je božího, Bohu“. S lidosprávou se snažil udržovat korektní styky a k tomu, jak čteme v zápise obecní kroniky, nabádal při svém odchodu do důchodu i svého nástupce.

Byl to vysoce pragmatický muž, který říkával: „Vše je třeba brát s rozumem, každý fanatismus je mi z duše cizí.“

Máme ho v paměti jako skromného člověka, který si vždy našel čas na rozhovor s každým, kdo se na něho o radu obrátil. Byl připraven svým farníkům sloužit vždy, v každou hodinu. A to ne-

jen na faře, ale se svátostmi za umírajícími musel zejména v počátcích své kněžské služby docházet až na vzdálené horské paseky, většinou pěšky, protože automobil nebyl k dispozici a k některým chalupám ani sjízdné cesty nevedly.

Pamatujeme si ho také, jak několikrát týdně jezdil na kole vyučovat náboženství do školy na Bařinách, v létě, v zimě, mnohdy v dešti a nepohodě.

Znal všechny své ovečky osobně, každého uměl pojmenovat jménem, všichni mu byli stejně drazí, nečinil mezi lidmi žádné rozdíly. Ale také, když bylo třeba někomu domluvit za jeho nepřístojné chování, neváhal tak učinit. Nikdo mu to však neměl za zlé a každý ho respektoval, snad až na několik jedinců, kterým slovo kostel a víra byly naprosto cizí.

Před deseti léty, když jsme vzpomínali sté výročí narození P. Jaroslava Kuchaře, byl podán návrh naší farnosti Obecnímu úřadu na projednání, schválení a udělení jmenovanému titul Čestný občan Halenkova in memoriam.

Návrh byl schválen a ve spolupráci s Obcí Halenkov proběhla pěkná akce v našem kostele v předvečer stých narozenin vyznamenaného.

Při slavné mši svaté v kostele Povýšení svatého Kříže, bylo uděleno Čestné občanství in memoriam Halenkova panu kanovníkovi, zástupci Obce předali dokumenty o Čestném občanství spřízněné rodině Polesové z Olomouce, na varhany hrál pan Mgr. František Macek, ředitel Katedrálního střediska liturgické hudby a zpěvu z Olomouce s dcerou Ludmilou, která zpívala nádherné sólové písně.

Byla položena kytice na kněžskou hrobku, místo věčného odpočinku pana kanovníka, za doprovodu místní dechové hudby.

A v pondělí, v den stých narozenin, odjel z farnosti naplněný autobus vděčných farníků do Choliny u Litovle – rodné farnosti P. Jaroslava Kuchaře, byla zde mše svatá a také jsme se setkali se zástupci Obecního úřadu v rodné Loučce. Zastavili jsme se i u jeho rodného domku.

To všechno jsme si oživilí v tomto roce jeho 110. výročí od narození. Tak si našeho pana kanovníka pamatujeme, tak na něj s vděčností a láskou vzpomínáme.

Žije v našich srdcích a myslích neustále.

Jana Trtíková, halenkovská farnice

Marta Václavíková je krajskou osobností neziskového sektoru

Závěr března patřil ocenění Osobnosti neziskového sektoru Zlínského kraje za rok 2016. V obřadní síni zlínské radnice jej převzala Marta Václavíková, předsdkyně okresní organizace Svazu postižených civilizačními chorobami ve Vsetíně.

Ocenění získala Marta Václavíková díky vítězství ve stejnojmenné anketě, kterou již počtvrté vyhlásila Asociace nestátních neziskových organizací Zlínského kraje a nad níž přebíral patronát hejtman Zlínského kraje Jiří Čunek. Ten, spolu s krajskými radními Michaelou Blahovou a Miroslavem Kašným, také ocenění Martě Václavíkové předal.

Kromě ní se ocenění a poděkování za svou práci včera dočkalo také dal-

Ocenění v podobě koruny předala Martě Václavíkové (vpravo) loňská držitelka titulu Osobnost neziskového sektoru Zlínského kraje Zdenka Wasserbauerová, která je propagátorkou dárcovství kostní dřeně. Její jméno je spojeno i se Vsetínem, kde se podílela na organizaci náborových akcí dárců dřeně na zimním stadionu či hematologicko-transfúzní stanici v nemocnici.
Foto: Jiří Balát.

Asociace nestátních neziskových organizací Zlínského kraje z.s.

pod záštitou
primátora Statutárního města Zlína MUDr. Miroslava Adámka
a hejtmána Zlínského kraje Jiřího Čunka

uděluje 1. místo v anketě
**„Osobnost neziskového sektoru
Zlínského kraje za rok 2016“**

paní
Mgr. Martě Václavíkové
za dlouholetou a obětavou činnost
v oblasti neziskového sektoru

ve Zlíně dne 29. 3. 2017

Jiří Čunek
hejtman
Zlínského kraje

Ing. Dan Žárský
předseda
ANNO ZK z.s.

MUDr. Miroslav Adámek
primátor
Statutárního města Zlína

ších devět osobností působících v neziskovém sektoru, mezi nimiž byl i vsetínský Jan Talaš.

Tato „vítězná“ desítka vzešla hlasováním z celkem 21 jmen, které do ankety nominovali zástupci neziskových organizací, města a obce Zlínského kraje a členové Výboru pro nevládní organizace a neziskový sektor Zastupitelstva Zlínského kraje.

Marta Václavíková

jako předsdkyně zodpovědně vede organizaci Svazu postižených civilizačními chorobami (SPCCH) v okrese Vsetín a ochotně pomáhá překonávat problémy všem, kteří to potřebují. I přes svoje zdravotní problémy neustále vyhledává sponzory pro podporu činnosti okresní organizace a sama každoročně zabezpečuje několik rekondičních pobytů pro další organizace z okresu, které to samy nezvládají. Je rovněž členkou celorepublikového SPCCH a úzce spolupracuje s Centrem služeb SPCCH v Praze. Zapojila Vsetín do akce „Rozhodíme civilky“, díky čemuž se vsetínský okres v této aktivitě celostátně umístil na 2. příčce v počtu ušlých kilometrů.

—jž, kú—

Zpráva o činnosti kroužku mladých myslivců

Při MS Javořina Halenkov již 5. rokem funguje kroužek mladých myslivců a přátel přírody. Děti, nejen z Halenkova, ale i okolních vesnic se schází každý týden, aby si rozšířily své znalosti o přírodě. Členové kroužku se také soustavně připravují na Okresní soutěž Zlatá srnčí trofej, kterou pořádá ČMMJ OMS Vsetín z.s.. A v této soutěži se potkávají a porovnávají své získané znalosti s dalšími členy kroužků mladých myslivců působících v našem okrese (těch je spolu s Halenkovským pět). Členové Halenkovského kroužku se každoročně umísťují na předních příčkách, což svědčí o jejich píli a odhodlání co se týká získávání znalostí o přírodě.

Javořická liščata celoročně pečují o krmelec, který je umístěn v lese za kostelem. Celoroční péči je myšleno především předkládání krmiva v době nouze (zimě). Na jaře je krmelec a jeho okolí pečlivě uklidit. Děti také čistí budky pro volně žijící ptactvo.

V letošním roce MS Javořina Halenkov plánuje i akci pro děti předškolního věku – Zvířátkový les.

Místní kolo soutěže o ZST

MS Javořina Halenkov uspořádal dne 27. května již 5. ročník soutěže o Zlatou srnčí trofej. Soutěže se zúčastnili členové kroužku Javořická liščata, který patří mezi pět kroužků mladých myslivců fungujících v našem Vsetínském okrese. Soutěž byla tradičně rozdělena pro dvě věkové kategorie na testovou část a praktickou část, v praktické části byla zahrnuta botanika, zoologie, myslivecká kynologie a střelba ze vzduchovky.

Pro účastníky bylo připraveno občerstvení ve formě zvěřinového guláše. A díky obci Halenkov a všem sponzorům i bohaté ceny pro všechny zúčastněné.

Ti nejlepší byli oceněni diplomy a poháry a měli možnost si vybrat jako první z cen. Všichni měli ze svých výkonů velkou radost.

Výsledky soutěže pro kategorii A:

- 1.místo: Haničáková Tereza
- 2.místo: Chromela Radek
- 3.místo: Chromela Tomáš

Výsledky soutěže pro kategorii B:

- 1.místo: Orság Jakub
- 2.místo: Hloušek Radovan
- 3.místo: Štroblíková Nela

Byla to velmi příjemně strávená sobota. Poděkování patří všem členům MS Halenkov, kteří se aktivně zapojili a podporují činnost mladých myslivců při MS Javořina Halenkov. Velké díky

patří ještě jednou všem sponzorům, kteří mladé myslivce každoročně podporují především. Všem soutěžícím náleží blahopřání k jejich úspěchům a do dalších let jim přeji mnoho nadšení pro přírodu a myslivost.

S pozdravem Myslivosti zdar

Ing. Daniela Malíková

I. HALENKOVSKÝ FRZEGUL V ČÍSLECH

Valašská konzumní olympiáda ve třech disciplínách
frgál - zelé - guláš.

30. duben 2017

oficiální začátek v 9.00, vyhlášení vítězů a předání cen 14.45, volná zábava s harmonikáři do pozdních nočních hodin.

SOUTĚŽ FRGÁL – 11 soutěžících přineslo kromě soutěžních tvarohových i dalších 24 frgálů. Ohodnoceno 11, prodáno 35 frgálů. Pořadí: 1. Ludmila Koňářková, 2. Vlasta Orságová, 3. Jana Bílová. Další zúčastnění: Zdeňka Úlehlová, Renata Zapalačová, Lydie Pivodová, Božena Haničáková, Blažena Kubáčková, MS Javořina, SDH Halenkov a Tatron Halenkov.

SOUTĚŽ ZELÉ – 12 soutěžících. Pořadí: 1. SDH Halenkov, 2. Pavel Mazáč, 3. MS Javořina. Další zúčastnění: Zdeňka Úlehlová, Jaroslav Maňák, František Januš, Jan Medvecký, Josef Kulčák, Jaroslav Kocurek, Jana Běhalková, Božena Kubačková, Tatron Halenkov. K uvaření kyselice na Halenkovských slavnostech zůstalo cca 10 kg zelí.

SOUTĚŽ GULÁŠ – 7 soutěžících týmů. Po sečtení lístků bylo prodáno 211 celých a 68 polovičních porcí guláše. Pořadí: 1. Dobří důchodci Dinotice (DDD), 2. Tatron Halenkov, 3. MS Javořina. Další zúčastnění: KČT Halenkov, SDH Halenkov, Vrážel-Orság-Pončík, ZAMET.

Zdobný frgál "FRZEGUL 2017" prodán v aukci za rekordních 1 320,- Kč.

Celkově se v pokladniče sešlo 20 206,- Kč, které byly rozděleny na tři rovné díly mezi Tomáše z Halenkova, Jiříka z Nového Hrozenkova a Denní stacionář Slunečnice v Halenkově. Také výnos z kyselice na Halenkovských slavnostech bude opět rozdělen na tři díly.

Etické ohlednutí za Halenkovským Frzegulem

K vám všem, kteří jste se akce zúčastnili, cítím především povinnost poděkovat. Potlesk na papíře vypadá divně. Měl jsem velké obavy, i když všichni zainteresovaní byli přesvědčení, že Frzegul dopadne dobře. Já si byl jistý pouze počasím! Tak úžasnou účast a atmosféru jsem opravdu nečekal. Všichni jste byli fantastičtí. A pokud vám i chutnalo, tak jsme si to jaksi oplátili. Dostalo se nám důvěry, protože - aspoň já to tak vnímám - vy jste nám věřili, že má cenu přijít. A to, co zcela spontánně vzniklo, svědčí o vaší laskavosti a dobrotě. Halenkovský Frzegul i do budoucna spojíme se stavěním májky...

Hasičská parta byla všude, kde bylo třeba. Děkuje i všem ostatním společenským organizacím, spolkům, rodinám a jednotlivcům. To ale nestačí – každý člověk, který přišel, udělal něco úžasného i pro sebe – tak se zdobí srdce člověka. Mluvit o tom proč Frzegul vznikl, je bezpředmětné, ale prozradím vám, že impulsem byl jeden rozhovor v autě s paní Jankou Měrkovou z Dinotice. I mě bylo zapotřebí opět vypláchnout oči.

A k tomu jsme měli štěstí, protože zodpovědní na obci otevřeli dveře dokořán a 1. Halenkovský Frzegul se jim stal věcí osobní cti. Všichni jsme vlastně využili svou šanci a hlavně: rezonovalo tam něco, čemu se říká sounáležitost díky příběhu lidskosti.

Mé osobní poděkování kromě Vás všech patří porotě v čele s předsedou a moderátorem Honzou Gottfriedem, Veronice Machálkové, Lence Vráželové, Frantovi Vachalovi, Jardu Maňákově, Jirkovi Lušovskému, paní Sábellové z OU, paní Rohanové za grafický návrh plakátu a speciální poděkování všem zúčastněným hasičům, Marcelovi Šutarikovi, zvukaři Martinu Václavíkovi a všem harmonikářům, zpěvákům a zpěvačkám.

Mediální partner

Jalovec

Kroužek mladých hasičů na Halenkově

Dne 6. února se poprvé vedoucí kroužku oficiálně setkali s dětmi na půdě ZŠ Halenkov a toto setkání se neslo v duchu prvního školního dne. Proběhla krátká výměna informací a vytyčení směru, jakým se kroužek bude dále ubírat. Aby ale vůbec k tomuto setkání mohlo dojít, muselo ze strany činovníků SDH Halenkov proběhnout několik schůzek, jak s partnerem na straně ZŠ Halenkov, tak komunikace s Obcí Halenkov, která to vše finančně zaštiťuje.

Povedlo se. Činnost kroužku se již na druhé setkání přesunula na hasičskou zbrojnici, která bude klubovnou kroužku a také vlastně tělocvičnou, protože každý hasič, mladých nevyjímaje, musí být fyzicky zdatným.

Dne 4. března byl další důležitý den pro vývoj kroužku MH. Vedoucí kroužku ve složení Renáta Zapalačová,

Lucie Zavičáková a Martin Januš, se zúčastnili odborné přípravy vedoucích mládeže ve Veselé, kde také složili zkoušku Vedoucí II. Stupně. Kroužek MH má nyní 20 členů, kteří jsou rozděleni do kategorie mladší (6-11 let) a starší (11-15 let). Zájem o tento kroužek projevil 7 holek a 13 kluků.

Při březnových trénincích jsme vždy začínali rozcvíčkou pro zahřátí, při hezkém počasí venku, jinak v garážích hasičské zbrojnice a pak následovala hlavní činnost kroužku. Dílčí úkoly jakými bylo naučit děti rozvinutí a motání hadice postupně přecházely v komplexní trénink štafety dvojic, ve kterém je toto všechno obsaženo. Nyní se už

ale naplno věnujeme tréninku královské disciplíny, kterou je požární útok - v rychlosti popsáno, sedmičlenné družstvo má za úkol dopravit vodu přes sací vedení do stroje a pomocí 40m hadic až na proudnice, kde po strefení terčů vodními proudy soutěžní pokus končí.

Děti se zatím zúčastnily obvodové soutěže mladých hasičů v Jarcově

a svoji šikovnost předvedly i na Halenkově při příležitosti obvodové soutěže mužů a žen. Za dobu čtyř měsíců fungování kroužku děti udělaly obrovský kus práce, nyní je důležité neusnout na vavřínech a rozvíjet jak techniku, tak rychlost, která povede ke stupňům vítězů.

(JaM)

Halenkovský fotbal už je opět krajský

Kýženého postupu do I. B třídy dosáhli v této sezoně fotbalisté prvního týmu TJ Tatran Halenkov. Tým svedl v jarní části okresního přeboru urputný boj s trojlístkem Poličná, Bynina, Choryně a teprve kolo před koncem získal definitivní jistotu, že se v příštím ročníku podívá do „kraje“. Ten se tady naposledy hrál ještě za dob hráčů, kteří už dlouho patří věkem do kategorie starších pánů. Současný kádr má ale určitě na to, aby v něm sehrál ještě důstojnější roli, než jeho předchůdci.

A kdo všechno, že se to na návratu do I. B třídy podílel? Na trávníků určitě skvělý hráčský kádr, ke kterému se před letošní sezonou vrátil staronový trenér Honza Ondrušík. Za áčko v tomto ročníku nastupovali: Ondřej Machálek, Jan Šulák, Vladimír Úlehla, Roman Haničák, Tomáš Kašpar, Tomáš Zádilský, Tomáš Mikulenka, Karel Toman, Pavel Holec, Tomáš Holec, Jan Koňářík, Jakub Tydlačka, Ondra Ondryáš, Vlasta Trličík, Pavel Kaštánek, Lukáš Kořenek, Daniel Kovář, Marek Krňa, Jiří Kuboš, Tomáš Maliňák, Jiří Pastorek, Vít Krejčí, Josef Šulák, Zdeněk Měrka, Jan Trlica, Ondřej Venglář, Stanislav Zavičák a Ondřej Žárský.

Hodně zapracovat bylo třeba i na poli funkcionářském. Ještě před koncem uplynulého ročníku se musely narychlo

udělat přestupy opor Honzy Šuláka a Romana Haničáka, kteří u nás byli na hostování, ale nový fotbalový řád už tento vztah klub vs. hráč nedovoľoval. Kromě toho se podařilo přivést do týmu další dva výborné hráče Tomáše Kašpara a Tomáše Zádilského. To vše samozřejmě nebylo zadarmo, ale zejména zásluhou předsedy Radka Ondryáše a sekretáře Pepy Tomana nakonec všechno klaplo. Nové posily do už tak kvalitní sestavy skvěle zapadly a Halenkov byl od začátku podzimu považován za hlavního aspiranta na postup. Po většinu první části sezony jsme se ale často dívali na záda první Choryně. V posledním kole jsme jí našťastí dokázali v důležitém souboji porazit na její půdě a dotáhnout na jediný bod (v případě prohry bychom ztratili 7 bodů), takže vše bylo opět otevřené. V druhé části začala Choryně odpadat ale do boje o postup se přihlásili další kandidáti - Bynina a Poličná. Když jsme v průběhu jara nečekaně ztratili všechny body s Jarcovou, rázem jsme se ocitli až na třetím místě. Posléze jsme se sice vrátili s těsným náskokem jednoho bodu zpátky na čelo, ale ještě v předposledním kole si brousily zuby na postup všechny tři týmy. Očekávalo se, že tuhý boj rozsekne až závěrečné kolo, které jsme měli hrát na půdě nevyzpytatelné Stříteže. Nakonec to ale přišlo o týden dřív. V předposledním

kole jsme v těžkém zápase porazili Choryni, zatímco Bynina padla doma s Jarcovou a Poličná v Karolince. Když se hráči a fanoušci tuto zprávu dozvěděli, rozjela se spontánní oslava, která pro mnohé skončila až druhý den ráno. Není se ale co divit, možnost postupu nám v posledních sezonách několikrát utekla mezi prsty a na většině týmu bylo vidět, že to chce tentokrát konečně dokázat. Hráči tak udělali dobré jméno nejen sobě, ale i klubu a vlastně i celé obci.

A když už jsme u té obce, je třeba velmi poděkovat Obecnímu úřadu Halenkov za to, jak se o fotbal skvěle stará. Náš oddíl má díky výborné spolupráci s radnicí výborné zázemí, které se pak projevuje i na výsledcích. Celý halenkovský fotbal, od těch nejmenších až po dospělé, jde díky tomu stále nahoru. Pevně doufáme, že tato spolupráce potrvá i nadále a vše se bude nadále zlepšovat. Skvělou podporu jsme také měli od našich fanoušků a moc jim za ni děkujeme. Zdejší návštěvy patřili po celou sezonu k nejvyšším v soutěži a i díky nim jsme letos na domácí půdě ani jednou neprohráli.

Jinak s dobrým pocitem se za sezonu může ohlížet i mužské béčko, které se po postupu do III. třídy drželo v bezpečné vzdálenosti od pásma sestupu a dokázalo potrápit nejen jeden silnější tým. Pokud se týká mládeže, tady je to

Zápas s Choryní nebyl jednoduchý, ale naši hráči ho zvládli. My jim přejem, aby se jim stejně dařilo i v příští sezoně v I. B třídě.

v dnešní době oproti minulosti mnohem komplikovanější kvůli všeobecně menšímu zájmu dětí o sport a pohyb vůbec. Přestože jako jediní v okolí nemáme spojená mládežnická družstva s jiným týmem, daří se nám držet starší přípravku a mladší žáky. Tímto bychom chtěli poděkovat všem našim mládežnickým trenérům za jejich práci a přístup. Co nás dost trápí je však to, že jsme museli před začátkem jara od-

hlásit ze soutěže celek dorostu. Během zimy odešlo několik hráčů a tým by měl velké problémy se vůbec sejít, natož ještě být konkurenceschopný. Kluci ale úplně nezahálí a trénují pod vedením Ladi Děčka, jenž se přesunul na post asistenta B týmu a bude se je snažit postupně zapojovat mezi muže.

Letošní sezona je u konce a boje na trávníků teď na nějaký čas ustanou. Než se opět zase v srpnu rozjedou, mo-

hou se přijít fanoušci halenkovského fotbalu přijít rozehrát na tradiční Mundial O pohár starosty obce. Turnaj místních částí proběhne v sobotu 29. července. Bližší podobnosti se dozvíte před akcí na plakátech a v našich vývěskách.

**S přáním příjemného léta za výkonný výbor TJ Tatran Halenkov
Jiří Koňářík**

Halenkov se mohl i v této sezoně těšit jedné z nejvyšších návštěvností v okrese. Fanoušky máme opravdu skvělé.

Po skončení utkání s Choryní bylo jasno. Halenkov se po letech vrací zpět do krajských soutěží.

Hrozenkobraní 2017

Tvary, kroje, zvuky, chutě a vůně Valašska.
Nový Hrozenkov - Památník Antonína Strnadla

30.července 2017

Začátek v 11.hodin organizovaný program do 17. hodin
Retrospektiva starého a nového : jde o přirozený vývoj , snad i zdokonalení,
ale vždy je to přerod starého v nové. Pozitivní? Ne vždy, ne zásadně. Naše dotyky
s minulostí jsou pohlazením vzpomínek pro starší generaci a zasvěcení mladší myšlenkou,
že ne všechno nové a moderní uspokojí, naplní potřeby v téže míře a beze stínu pohodlnosti....

Keramika, kamenina, hlína

Exponáty 18. a 19. století zapůjčené
z depozitáře Muzea regionu Valašsko.
Aleš Dančák přední tvůrce užité
i dekorační keramiky vypalované
dřevem – expozice a prodej. Hosté:
Jiří Králík (Český Krumlov), řemeslná
ruční výroba dřevěného kuchyňského
nádobí -lžice.... Radek Hlavička
dřevěné misky a drobné dřevěné šperky -
ukázka, expozice i prodej

Zvuky

120 minutové představení 3 souborů

Ruky Na Dudy - původní písně Hukvaldských Beskyd
v podání pěti významných hudebníků a zpěváků
hrajících na archaických hudebních nástrojích. Ženský
pěvecký sbor Kudlovjanky Současné :Trio Jitky
Šuranské. Jitka Šuranská – housle, zpěv, Marian Friedl
– malý cimbál, kontrabas, flétny, zpěv, Martin Krajiček
– mandoliny, zpěv. Host: Rostislav Žďárský – pastýřské
pišťaly, koncovky, indiánské flétny, xylofony. Expozice
a prodej.

Kroje

Pani Vladka Hrubešová představí
klasický karlovský, hrozenkovský,
vsacký a rožnovský kroj jako symbol
folkloru Horního Vsacka. Světlana
a Petr Hradilovi předvedou oděny
a obuty z konopí. Kompletní obeznámení
s Konopnou dílnou - ukázky, expozice
a prodej. Host paní Blanka Micolajková
– čepce vázané na rámu. Ukázka
a expozice.

Chutě a vůně

Jídla původní, valašská,
především hrozenkovská,
tak jak je pokládaly na stůl
naše babičky, prababičky
a pra - pra..... Palačinky
Krmítko – paní Anna
Kovářová předvede variace
na klasické palačinky

ze špaldové mouky. Jen z toho nejlepšího lze udělat
to nejlepší - Šárka Langová ukázka výroby korbáčků,
domácí sýry, máslo tvaroh. Radim Přímál přiveze
z Vartovny kozí sýry. K ochutnání i zakoupení budou
ovčí i kravské sýry z Vranče a domácí chleba
z Dinotice. Lidka Herijánová a Daniela Billová
- zdravé limo a zdravé mlsky. Skvělí myslivci
z Nového Hrozenkova připraví zvěřinový guláš.

O náladu se postará hrozenkovská cimbálovka Kotula a taneční soubor Ostrévka.

**„Pro mě osobně je velikou ctí, že se mnou tyto lidé mluví, že mi věnují čas a někdy i úsměv.
Jejich srdce, talent, zručnost, nadání a dovednost je tu i pro vás....“ Miro**

Sponzoři : Zamet s.r.o.; Penzion Fortuna; Sunset s.r.o.; Jiří Lušovský; Penzion Holotěch Víška,sk.;
Forest Haze, Salón Le Blien, sk.; Kosmetika Bio Beauty, sk.; Relax klub Jarilo, Horský hotel Kohútka,
Horský hotel Portáš, Cykloservis Krystyník, US Hořčicová, Martin Roubalík, VT Šindel, Forest Mass a.s.,
Vladimír Děček, Týdeník Jalovec – mediální partner.

Odborná spolupráce – Muzeum regionu Valašsko, p.o.Mgr. Milada Folerová. Tisk COPY CENTRUM EVRO s.r.o.
Autoři projektu : Miro J.A.Moravčík, Jana Krystyníková.